

ತಂಡೀ ದಿನಾ ಬ್ಯಾರೆ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಮಚ್ಚಿಗೆ ಕಡಿಯತೋಡಿದ್ದಳು. ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳು ನಷ್ಟಿಸಿದ ಸಮಯ ಮಧ್ಯನದಿಂದ ಫೆಸ್ಲಾ ಬಂದವು. ಅದರೆ, ಸಾವಕ್ಷಣ ಮನ ಮಂಧನದಿಂದ ಯಾವುದೂ ಬಗೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡ ಮಗ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆನೆ ಬಲ ಬಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಎಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದ್ದೋಬ್ಬ ಮಗ ಕೈಗೆ ಬಂದುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಟೆ ಸಾವಕ್ಷ ಬಾಂಗಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಳು. ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಗದದ ದೇಶಾಯಿತೆ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಹೆಂಡಿಯೋಂಗೆ ಮಗ ಪಟ್ಟು ಸೇರಿದ್ದು. ಸಣ್ಣಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಸೈಕಲ್, ಸ್ಕೂಟರ್, ಕಾರು ಎಂದು ಹುಚ್ಚು ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶಿ ಬಂದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೌಡರ ಮನೆಯ ಕಾರು ಚಾಲಕನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಪ್ರಕಾಶಿಯ ಹೆಂಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಮನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಂತ ಹಿಡಿದಾಗ ತೂಕಡಿಸುವವನಿಗೆ ಹಾಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಕಾಶಿಯ ಹೆಂಡಿಯ ಅಣ್ಣಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬ್ ಡ್ರೆವರ್ ಆಗಿದ್ದು. ಅವನ ಸಹಾಯಿದಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಿ ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿಗೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಂಡಿಯೋಂದಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದ್ದು. ಮಗನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ತಪಾಯಿತೇನೇಲ್ ಎಂದು ಸಾವಕ್ಷ ಹಳ್ಳಿಸಿದ್ದಳು. ಮಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದ ಬೆಸ್ಲ್ಫ್ ಗೂರಲ್ ಗಂಡ ಉಸಿರು ಚೆಲ್ಲಿದಾಗ ಸಾವಕ್ಷ ಅಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣನ ನದರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕೂಲಿ ನಾಲಿಗೂ ಯಾರೂ ಕರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಇಂದ ಕೇರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾ ಇಡಿ ಸಗಣೆ ತಂದು ಕುಳ್ಳು ಬಿಡಿಯುವ ಕಾಯಕ ಹಚ್ಚುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಒಣಿದ ಕುಳ್ಳುಗಳ ಬಾಣಾತಿಯರ ಮನೆಯ ಉರುವಲಿಗೆ ಬಿಳ್ಳು ಸಾವಕ್ಷನ ಹೊಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಪ್ಪನ ಹೊಳೆ ಮೂರು ಬೋಗಸೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಹೋದ ಮಗ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಸುಳಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರಕು ಜಾತಿ, ಮುರುಕು ಮಾಳಿಗೆಯ ಕೆಗೆ ದಿನಗಳನ್ನು ದೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಕ್ಷನಿಗೆ ಪಂಚಾಯಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಕಸ ಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಕಿರೆ, “ಬೇ ಮುದಕಿ, ಎಪ್ಪೋ ದಿನಾ ಅಂತ ದನಗೋಳ ಮುಕ್ಕೆಗೆ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿತೆಬೆ, ಮಳಗಾಲದಾಗ ಕುಳ್ಳು ಒಣಗಿಂಲ್ಲ. ತಿಂಗಳಾ ತಿಂಗಳೊ ಹಿಂಚಣಿ ಬರೂ ಹಂಗ್ ಮಾಡಸ್ನೋ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಹಿಂಚಣಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾನ್ನ ಕೇಳಬೇಕು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ರೋಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಬಾಯಿಗಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, “ಯಕ್ಕಾ, ಉರಾಗ್ ಏನಾ ಸುಧಿ ಹೋಂಟಿ ಅಲ್ಲಬೇ ವಿರೆ ಏನೋ?” ಎಂದು ನೇರೆಮನೆಯ ಈರವ್ ಎಲೆಯಿಡಿಕೆಯ ಚಂಚಿ ಬಿಟ್ಟುತೋಡಿದಳು. “ಬಿಡಬೇ ಆ ಪಕ್ಕಿರೆಗ ಮಾಡಾಕ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ. ಅರಹುಚ್ಚನಂತಾದ, ಬಾಯಿಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾತಾಡತೆ” ಎಂದಾಗ ಈರವ್ ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೇ, “ಬಿ ಇಲ್ಲಬೇ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ ಪಂಚಾತಿ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದನಂತ. ಸುಧಿ ವಿರೆನಬೇ ಯಕ್ಕಾ” ಎಂದಳು. “ಮಂತ್ರಿಗೋಳು ನಿನ್ನ ಮನಿಗಿ ಬಂದು ಹೋಳಿ ತುಪ್ಪಾ ಉಂಡ್ರ, ಒಂದ್ರ ರಾತ್ರಿ ವಸ್ತಿ ಇದ್ದ ಹೋಕ್ಕಾರ್ ಅಂತ. ಪ್ರಕ್ಷೇ ಮಾಡಿ ಬೀಡ್ರ ಯಕ್ಕಾ ನೀನೋ. ನಾವು ಅದೇವಿ. ಆ ದೇವರ ಕಣಳಾಗ ಮಹ್ನಾ ತುಂಬಲಿ ನಾವೇನ್ ಅಂತಾದ್ದು ಮಾಡಬೇ ಏನೋ” ಎಂದು ನೇಟಿಕೆ ಮುರಿದು ತನ್ನ ಅಸಮಧಾನವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಗೌಡರ ಅಟ್ಟದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗ್ರಾದನಿ ಅಂತಾ ನನ್ನ ಮನಿಗಿ ಬರಾಕತ್ತಾರ. ಬರವಗಿರ್ ತಿಳಿಬಾರದ? ಹಾಲು ತುಪ್ಪದಾಗ ಉಳ್ಳಾಡು ಮಂದಿ ಅದ. ಕೈಗೊಂದ್ರ ಕಾಲಿಗೊಂದ್ರ ಆಳ ಇಟಗೊಂದ್ರ ಕಾರ್ ಗಾಡ್ರಾಗ ಓಡ್ರಾಡ ಪರ. ನನ್ನ ಮನ್ಯಾಗ್ ಒಂದ್ರ ದಿನಾ ವಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅದೇನ್ ಪಡಕೊಂದ್ರ ಹೊಳೆದ್ದಾರ್ ಏನೋ. ಮಂತ್ರಿಗೋಳು ಯಾರ ಮನ್ಯಾಗ ವಸ್ತಿ ಇರತಾಯೋ ಅವರ ಮನಿ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಸುಣ್ಣಾ ಬಣ್ಣಾ ಮಾಡತಾರ ಅಂತ ಈರವ್ವನ ಮಗಾ ಶಿವಣ್ಣ ಹೇಳ್ಣಾನಂತ. ತನ್ನ ಮನೆಯ ಒಡೆದ ಕರಿ ಹಂಚಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮಂಗಳೂರು ಹಂಚುಗಳು ಕಾಣ ತೋಡಿದವು. ಹಕ್ಕಳೇ